

Kort biografi över Ernesto

Ernesto Cofiño Ubico föddes i Guatemala City den 5 juni 1899 och där gick han även i skolan.

2006-03-21

Vid medicinska fakulteten vid Paris universitet fick han läkarexamen med specialisering i kirurgi 1929. År 1933 gifte han sig och fick fem barn.

Han gav sig helt hän åt utövandet av sitt yrke. Hans anda av tjänande av nästan var beundransvärd. Denna fick honom inte bara att ägna sig åt

patienternas fysiska tillfrisknande utan också att bry sig om deras personliga problem. Hans stora andliga intuition och djupa människokärlek ledde honom till att försvara rätten och livet. Han tog karitativa initiativ och arbetade själv i många av dessa till förmån för blivande mödrar, gatubarn, föräldralösa barn. Han grundade barnhem och välgörenhetscentra. Under fyra år var han chef för Hospicio Nacional i Guatemala.

Inom forskningen i pediatrik i Guatemala var han pionjär. Han skapade och innehade professuren i pediatrik vid San Carlos-universitets medicinska fakultet (USAC) under 24 år. Genom sitt frikostiga och hängivna arbete i professuren mottog han USAC:s guldmedalj, vilken är detta universitets främsta utmärkelse.

Han lärde känna Opus Dei, den katolska institution som grundades av den helige Josemaría Escrivá den 2 oktober 1928, i syfte att bland människor av alla samhällsskikt främja helgelsen mitt i världen genom utförandet av det vanliga arbetet. Här fann han insikten om den universella kallelsen till helgelse som Herren ger oss kristna, vilken han helt skulle komma att bejaka. År 1956 bad han att bli antagen som supernumerarie hos Opus Dei. Från och med nu intensifierades hans umgänge med Gud genom bön, gottgörelsegärningar, daglig Mässa och Kommunion och varje vecka sakramental bikt. Hans kärlek till Guds heliga moder Maria fick honom att uppmuntra sin omgivning att dagligen be Rosenkransen. Han fördjupade sin utbildning i Kyrkans lära och intensifierade sitt apostolat genom att försöka delge sin glädje och sin generositet till många, många människor. Dessa bad han om bön

och ekonomisk hjälp för mänskliga och kristna sociala projekt i vilka han själv arbetade med stor uppofringsanda. Han ville omsätta Kyrkans sociallära i praktiken.

Han arbetade hjältemodigt inom organisationer som ägnade sig åt utbildning och fortbildning av bönder, arbetare, fattiga kvinnor och studenter. Detta tjänande av nästan fortsatte han med i en anda av självförsakelse ända tills han dog 92 år gammal.

Han avled den 17 oktober 1991 i Guatemala City i cancer efter en lång och smärtsamt tappert buren sjukdomstid.